

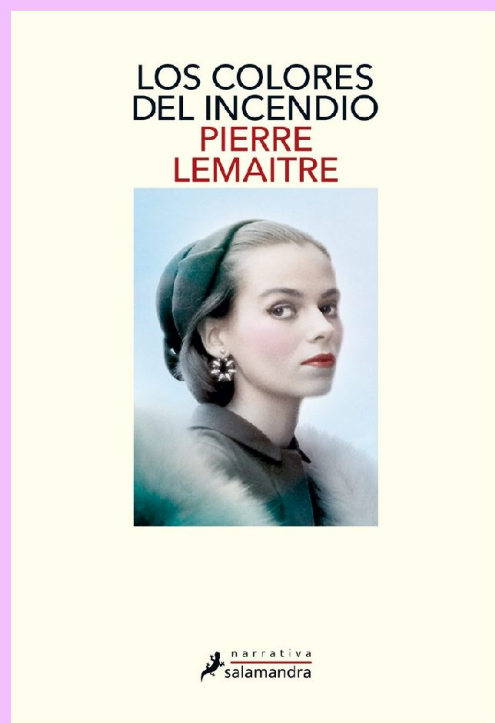
LOS COLORES DEL INCENDIO / PIERRE LEMAITRE

Editorial: Salamandra

Año de publicación: 2019

Páginas: 432 p.

Temática: Novela negra

Seis años después de ganar el Premio Goncourt (el equivalente del Premio Cervantes aquí en España) con su obra *“Nos vemos allá arriba”*, Pierre Lemaitre escribe la continuación de las aventuras de la familia Péricourt, aunque centradas en la figura de Madeleine, la hija del gran patriarca Marcel, y que si bien tenía una participación secundaria en la primera novela, en ésta es la protagonista casi absoluta.

El libro narra la historia de los acontecimientos que se suceden a partir de la muerte del gran banquero parisino Marcel Péricourt y que afectarán en gran manera a su hija y su nieto en una espiral de traiciones y venganzas.

Estamos ante una novela que confirma que Lemaitre es uno de los grandes novelistas del siglo XIX, con un estilo a veces que puede resultar a veces desagradable por la crudeza con la que relata los hechos (y que se puede comprobar sobre todo en la serie de novelas del policía Verhoeven) pero con un estilo narrativo que atrapa al lector sin soltarlo hasta que termine el libro. De hecho, al principio de esta novela, el lector puede pensar que Lemaitre describe un montón de historias que parecen que no conducen a ningún sitio. Pero a mitad del libro aproximadamente, el autor pega un golpe sobre la mesa y todas esas historias que parecían no tener ningún sentido, de pronto lo adquieren y la novela pasa a tomar nueva forma.

Por último, advertir que aunque estemos ante una continuación de otra novela no supone en absoluto un problema el no haber leído la primera, ya que simplemente se aprovecha de algunos personajes y los coloca en situaciones totalmente diferentes, por lo que el lector en ningún momento se sentirá perdido ante la lectura de esta novela.

Sis anys després de guanyar el Premi Goncourt (l'equivalent del Premi Cervantes ací a Espanya) amb la seua obra *“Nos vemos allá arriba”*, Pierre Lemaitre escriu la continuació de les aventures de la família Péricourt, encara que centrades en la figura de Madeleine, la filla del gran patriarca Marcel, i que si bé tenia una participació secundària en la primera novel·la, en aquesta és la protagonista quasi absoluta.

El llibre narra la història dels esdeveniments que se succeeixen a partir de la mort del gran banquer parisenc Marcel Péricourt i que afectaran en gran manera a la seua filla i el seu net en una espiral de traïcions i venjances.

Estem davant una novel·la que confirma que Lemaitre és un dels grans novel·listes del segle XIX, amb un estil a vegades que pot resultar a vegades desagradable per la cruesa amb la que relata els fets (i que es pot comprovar sobretot en la sèrie de novel·les del policia Verhoeven) però amb un estil narratiu que atrapa al lector sense soltar-lo fins que acabe el llibre. De fet, al principi d'aquesta novel·la, el lector pot pensar que Lemaitre descriu un munt d'històries que semblen que no condueixen a cap lloc. Però a meitat del llibre aproximadament, l'autor pega un colp sobre la taula i totes aqueixes històries que semblaven no tindre cap sentit, de sobte l'adquireixen i la novel·la passa a prendre nova forma.

Finalment, advertir que encara que estiguem davant una continuació d'una altra novel·la no suposa en absolut un problema el no haver llegit la primera, ja que simplement s'aprofita d'alguns personatges i els col·loca en situacions totalment diferents, per la qual cosa el lector en cap moment se sentirà perdut davant la lectura d'aquesta novel·la.